

er ikke Tale om at favorisere det sjællandske Jernbaneselskab, men der er paa den anden Side heller ikke, troer jeg, Tale om, at man ved at overdrage Bygningen af den nordvestsiællandske Bane til det sjællandske Jernbaneselskab, vil paaføre Statskassen noget som helst Tab. Det er min Overbeviisning, at Fælsterbanen, naar den skal drives af det sjællandske Jernbaneselskab, og uden at have en lollandsk Bane bag ved sig, vil paaføre Selskabet Tab; men jeg troer ikke, at Nordvestbanen vil paaføre det sjællandske Selskab noget som helst Tab. Skulde den i de første Aar medføre en Mindreindtægt, som forringede Totalindtægten af samtlige Selskabets Baner, saa vil denne Mindreindtægt dog aldrig blive saa stor, at den kan bringe Nettoprovenuet af Banerne saa langt ned, at Staten skulde komme til at skyde Noget til af de garanterede 4 pCt. Naar Sagen foreligger saaledes, forekommer det mig heller ikke, at der er Anledning til at komme ind paa en nærmere Undersøgelse af, hvorvidt det er rigtigt at gaae den Vej, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds antydede med Hensyn til Rentegarantien for de Actier og Obligationer, som skulde udstedes af det sjællandske Jernbaneselskab. Det Naturlige er at lade den samme Garanti tilflyde Selskabet for den udvidede Actiecapital, som oprindelig er tilstaaet for den sjællandske Jernbane. Ved at sætte det sjællandske Jernbaneselskab istand til at overtage Bygningen af den nordvestlige Bane, troer jeg, at man paa bedste Maade sikrer Sjællands og Lollands Fælsters Beboere Jernbaner i en nær Fremtid. Det er meget uvist, om der vil danne sig et Selskab, som vil være istand til alene at anlægge Jernbanerne enten i Sjælland eller paa Lolland. En saadan Jernbane her paa Sjælland vilde, naar den skulde have sit Udgangspunkt fra Roeskilde, bringe Selskabet i en besynderlig Stilling ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab, og skal Banen udgaae fra Kjøbenhavn, vil den paa Grund af den Gæret, der er tilsagt det sjællandske Jernbaneselskab, ikke kunne lægges over Roeskilde. Den maatte altsaa føres i en heelt anden Retning igennem Landet. Nu veed jeg meget vel, at der har været paatænkt en Banelinie mellem

Kjøbenhavn og Kallundborg, som havde en saadan Retning, at en større Deel af Landet derved vilde faae Nytte af Jernbanen; men om den betydelige Omvei, som denne Bane maatte gjøre, vilde skaffe en dertil svarende Indtægt, er tvivlsomt, og i ethvert Fald vilde en saadan Bane, som skulde anlægges efter det lette smalsporede System, medføre en langsommere Fart, eller rettere sagt, Strækningen mellem Kallundborg og Kjøbenhavn vilde paa Grund af den forøgede Veilængde udkræve en længere Tid, og dernæst vilde de kortere og lettere Tog, som man er nødsaget til at anvende paa de lette smalsporede Baner, ikke vise sig hensigtsmæssige for Trafikken mellem Sjælland og Kjøbenhavn. Det er det Naturligste at henvide denne til en Bane, der gaaer fra Kallundborg til Roeskilde, og som er bygget efter det samme Princip som de øvrige sjællandske Baner. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at vedtage dette lille Lovforslag i den Form, hvortil det er kommet hertil fra det andet Thing, og forsaavidt man ønsker at komme ind paa et andet System af Jernbanebygning, da at udsætte Bestræbelser derefter, indtil der foreligger Forslag om Anlæg af nye Sidebaner. Jeg troer ikke, at det ærede Thing behøver at være urolig for, at det ikke skulde faae Leilighed til at gjøre sin Plusskuelse gjældende, thi saadanne Forslag vilde vistnok i en meget nær Fremtid indkomme for Thinget.

Tauber: Jeg havde ikke troet, at den høitærede Indenrigsminister vilde optræde som Advocat mod de smalsporede Baner, men forøvrigt skal jeg ikke nærmere imødegaae hans Bemærkninger i saa Henseende. Jeg skal kun ganske i Almindelighed minde om, at den Linie, som det sjællandske Selskab ifølge Loven af 1869 har paatænkt at anlægge, er 10½ Mil til lang og følger ingenlunde den nærmeste Vej imellem Kjøbenhavn og Kallundborg. Jeg veed vel, at der gives en nærmere Vej, nemlig ved at gaae fra Roeskilde lige til Holbæk, men denne Linie er jo ikke forudsat i Loven af 1869. Forvrigt har jeg udtrykkelig sagt, at jeg ikke forudsatte, at det sjællandske Selskab skulde tilpligtes at bygge smalsporede